

ваме пътъ прѣзъ дълбокиѣ свѣжни прѣспи и прѣдъ очитѣ на неприятеля. Въ планината ни чака турската армия на Мехмедъ-Еюбъ паша. Тя се е осмѣлила да ни прѣгради пътя.

Помнете братя, че намъ е повѣрена честъта на отечеството, че за насъ сега се моли нашия Царъ Освободителъ, а заедно съ него — и цѣла Россия.

Тѣ чакатъ отъ насъ побѣда!

Нека ви не смущава, нито многочисленността, нито упорството, нито злобата на врагътъ. Нашето дѣло е свято и съ Нами Богъ!

Българи дружинници! Вамъ ви е извѣстно защо, по държавната воля на Царя Освободителя, дойдоха рускитѣ войски въ България.

Още отъ първитѣ дни на сформированието на опълчението, вий се показахте достойни за участието, което взема въ вашата сѣдба Царя Освободителя и цѣлия руски народъ. Въ юлскитѣ и августовски сражения, вий заслужихте любовъта и довѣрието на вашитѣ бойни другари рускитѣ войници. Нека бѣде сѣщото и въ прѣдстоящитѣ боеве.

Вий се сражавате за освобождението на вашето отечество, за неприкосновенността на бащинитѣ ви огнища, за честъта и живота на вашитѣ майки, сестри и жени — съ една дума за всичко най-цѣнно и священо. Вамъ и Богъ запосѣдва да бѣдитѣ герои“.

Описание на пътя.

Пътя, по който прѣдстоеше да мине дѣсната колона, прѣдставляваше една тѣсна пътека, удобна само за движение на пѣшеходи и то лѣтно врѣме. Зиме тѣзи козя пътека съвсѣмъ запусъташе, за това и свѣдѣнията за нейното състояние прѣзъ това врѣме на годината бѣха твърдѣ непълни.